

ПРОТОКОЛ

№ 1674

гр. София, 05.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **Д. П. Ц.**

и прокурора **Р. Ив. Т.**

Сложи за разглеждане докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

Частно наказателно дело № 20241110201427 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш., явява се, доведен от Следствения арест на бул. „Г. М. Димитров“ чрез ГД „Охрана“.

За него се явяват **АДВОКАТ А. Г. Л.** – надлежно упълномощен защитник, редовно уведомени, с надлежно пълномощно.

СОФИЙСКА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА се представлява от районен прокурор **Р. Т.**, редовно призована.

ДАВА СЕ ВЪЗМОЖНОСТ на обвиняемия **И. С. Ш.** да комуникира със своя защитник в съдебна зала преди началото на заседанието.

(Изпълни се.)

ПРЕДОСТАВИХА СЕ материалите от ДП на **АДВОКАТ А. Г. Л.**

(Изпълни се.)

СЪДЪТ ДОКЛАДВА изискана по инициатива на съда медицинска справка от Следствения арест, като д-р **В.** към 01.02.2024 година е удостоверил, че по време на престоя си в ареста обвиняемият **Ш.** не е имал оплаквания.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА изискани и приложени по инициатива на съда от ЕИСС писмени доказателства - писмо на СГС с изходящ номер от 26.01.2024 година и с входящ номер на постъпването му в СРС № 27776/29.01.2024 година, във връзка с проведена съдебна процедура по чл. 64 НПК, като въззивният съдебен контрол е осъществен на 07.12.2023 година, като протоколът е обявен в ЕИСС на 22.01.2024 година. Приложени са двата съдебни протокола по чл. 64 от НПК на СРС и СГС, за да се удостовери към кои дати са били изготвени съответно протоколът на първата инстанция към

04.12.2023 година и протоколът на втората инстанция от 22.01.2024 година, като обявени в ЕИСС.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ А. Г. Л.: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

С Н Е М А самоличността на обвиняемия съгласно лична карта представена от ГД „Охрана“:

И. С. Ш. - роден на *****г., в гр. С., българин, български гражданин, с висше образование, трудово ангажиран в частния сектор, неосъждан, с адрес по лична карта: гр. С., ж.к. „Л“, бл., вх., ет. „ ап. „ ЕГН: *****.

СЪДЪТ ВЪРНА документа за самоличност на ГД „Охрана“.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на обвиняемия в настоящото производство.

(Изпълни се.)

ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш.: Разбирам правата и задълженията си. Нямам въпроси относно правата и задълженията си. Не правя възражение за отводи.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме искания за отводи и искания по реда на съдебното следствие.

СЪДЪТ като взе предвид, че са изпълнени изискванията на чл. 271-275 НПК на основание чл. 276, ал.1 НПК,

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА с прочитане молбата на адвокат **А. Г. Л.** за изменение на взетата спрямо обвиняемия **И. С. Ш.** мярка за неотклонение от „задържане под стража“ в по-лека такава.

(Прочете се.)

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ А. Г. Л.: Поддържам молбата. Имам доказателствени искания, които ще соча. Представям на вниманието на съда трудов договор на лицето И. Ш.; медицинско направление на г-жа Ш.а от 25.01.2024 година, с отразени данни за заболяване; заявление на родителя на децата Йоана Йорданова, че получава обезщетение за майчинство, както и три броя удостоверения за раждане на низходящи родственици от първа степен.

ВРЪЧИХА СЕ писмените доказателства на прокурора за запознаване.

ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш.: Поддържам молбата на моя защитник. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Считам същата за неоснователна. Не възразявам да бъдат приети представените доказателства. Нямам доказателствени искания.

Предвид липсата на доказателствени искания от страните **СЪДЪТ на основание чл. 283 от НПК**

ОПРЕДЕЛИ

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени материали, както и представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства - трудов договор на лицето, медицинско направление госпожа Ш.а от 25.01.2024 година, с отразени данни за заболяване; заявление на родителят на децата Й. Й., че получава обезщетение за майчинство, както и три броя удостоверения за раждане на низходящи родственици от първа степен.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна и на основание чл. 286 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЯ

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ А. Г. Л.: Уважаеми господин Съдия, поддържам молбата за изменение на мярката за неотклонение действаща по отношение на моя доверител в по-лека. Намирам, че продължаването на мярката за неотклонение „задържане по стража“ се явява необосновано към настоящия момент. Смятам, че при вземане на една по-лека мярка за неотклонение не съществува реална опасност обвиняемият Ш. да се укрие или да извърши ново престъпление. Продължавам да твърдя, че не са налице изискванията от закона относно предвидените предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража“ спрямо Ш. в този аспект. Намирам, че не съществува реална опасност обвиняемият да се укрие и да извърши престъпление. Освен това, както съм отбелязал в молбата си, твърдя, че в срок от 27.11.2023 година не се извършват нови процесуално-следствени действия, които биха били нужни, за да се разкрие обективната истина, както и фактическата обстановка по делото, така както се е случило. В този смисъл, дори да се приеме, че към момента на повдигане на обвинението, че е било налице обосновано предположение за извършване на инкриминираното деяние и неговото авторство, то към настоящия момент с наличните доказателства, тази предпоставка не е затвърдена. Освен това твърдя, че по делото в настоящия момент са събрани единствено доказателства, които подкрепят обвинителната теза, без да се извършени каквито и да е било действия по отношение на установения пряк очевиден на случилото се, както и без да се извършват и други действия, които да дадат насока какво се е случило в този момент, когато е извършено инкриминираното деяние. Именно, съдът трябва да даде оценка за това, което държавното обвинение е инкриминирало и е вменило вина, чрез повдигане на съответно обвинение. Действително касае се за тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК. Считам обаче, че с оглед настоящата

инцидентна контролна съдебна процедура, съдът е длъжен да даде отговори на база анализа на доказателствата, като не навлиза в детайли дали са налице към дадените предпоставки за налагащи вземането на най-тежката мярка за неотклонение, предвид дадените алтернативи на визираните от закона опасности, а именно обвиняемият да се укрие и да извърши престъпление. Разбира се тази оценка, която съдът трябва да направи съобразно ТР № 1/2002 на ОСНК на ВКС изисква преценка, която касае реалната опасност, а не хипотетична опасност от укриване и/или опасност от извършване на престъпление. Както е отбелязано и в Международният пакт за гражданските права и свободи при задържане на лица, очакващи да бъдат съдени, не трябва да се задържат, освен кое е абсолютно необходимо за нормално протичане на наказателното производство, нещо което се припокрива чл.57 от НПК. Действително, сега след малко представителят на държавното обвинение ще изтъкне, че делото е било продължителен период от време в процедура по мярка за неотклонение пред две съдебни инстанции - ноември, декември, януари. Сега сме февруари за тази мярка за неотклонение. Относно задържането от един месец и 24 (двадесет и четири) дни на делото в горната инстанция, именно за това посочих Международният пакт за гражданските права и свободи, дори в монографията на съдия Е. Т. от 1999 година - там е казано, че със задържани лица трябва да се работи с по-голям ентузиазъм, освен с другите обвинени лица. Съгласно чл. 203, ал. 5 от НПК трябва да се съобразяваме със закона, не само с фактическия и субективния фактор на забавянето на делото. Там е категорично е казано, че разследващите органи следва да извършват действията по разследването и други необходими действия нужни за времето, когато делото е изпратено в съда във връзка с мярка за неотклонение. Хипотетично, за да стане ясно, подзащитният ми има знания от правото, представете си, че иска да сключи споразумение, иска да контактува с представителя на прокуратурата, за да сключи споразумение, за целта трябва да има оценителна експертиза, трябва да са ни ясни щетите, които трябва да се възстановят, за да се сключим например споразумение. Ние не можем да пристъпим към споразумение, тъй като държавното обвинение не е работило. Това е просто като фикция, не казвам, че нашата цел е да сключваме споразумение. Това е едно затруднение относно моята работа, относно задържаното лице Ш.. Има и други неща, които излагам пред Вас. Лично аз съм установил, че има камери по този път. Сега преглеждайки делото, установявам и други неща. Има представени достатъчно на брой снимки. Аз като анализирах доказателствата по делото, стигнах до едни изводи. Като се разходих по този път, стигнах до други изводи, които се различават от това, че в района няма камери. Какво може да се установи от тези камери към днешния момент, ако се проверят тези камери е отделен въпрос?

Относно опасността от укриване и/или опасността за извършване на ново престъпление, излагам следното. Подзащитният ми е с чисто съдебно минало. Същият няма нито приключили, нито образувани, нито неприключили дела. Той няма, дори, криминални регистрации. Аз считам, че подзащитният ми е лице с установена самоличност и с адрес, на който може да бъде намерен.

Същият е трудово ангажиран. Баща е на четири деца, три от които са непълнолетни и отговорността за осигуряване на финансовите средства на семейството се пада на подзащитния ми. Никой в семейството не работи. Майка му е пенсионерка, а жената, с която живее, е по майчинство. Ш. обслужва всички. Майка му често посещава медицински заведения, поради ред заболявания. Тя има нужда от грижи, както и да бъде откарана до медицински заведения, тъй като често е хоспитализирана. Считам, че няма опасност подзащитния ми Ш. да се укрие при изменение на мярката за неотклонение в по-лека. Същият има установена самоличност. Има постоянен и настоящ адрес на територията на гр. С., на който е трайно установен и преди задържането си живее там повече от 40 (четиридесет) години. Ш. е офицер, като е служил в двете силови ведомства. Искам да отбележа на съда, че Ш. не е задържан в дома си и ако е имал желание да се отклони от правосъдието, това е бил моментът, когато е следвало да го направи. Той е отишъл в 4 РУ СДВР, за да бъде полезен на разследващите. Ето защо, моля да се произнесете с определение, с което да отмените взетата мярка за неотклонение спрямо подзащитния ми И. Ш. „задържане под стража“ и да наложите такава, която е пропорционална, адекватна и съобразява критериите, такива каквито са заложи в НПК. Считам, че основното изискване на законосъобразност на мярката за неотклонение е с оглед същата да не се явява репресия, а трябва тя да бъде пропорционална на преследваните цели и в същото време да не създава за обвиняемия повече ограничения от действително необходимите за провеждане на един обективен наказателен процес, от който има интерес разкриването на обективната истина.

ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш.: Поддържам казаното от моя защитник.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин Председател, така направеното искане на обвиняемия Ш. и защитника му адвокат Л. за изменение на мярката за неотклонение „задържане под стража“ е неоснователно. Считам, че същата следва да бъде оставена без уважение, тъй като към настоящия момент не са налице предпоставки за изменение на тази мярка за неотклонение. До този момент считам, че са извършени множество действия по разследването - оглед на местопроизшествието, разпит на свидетели. Назначена е СМЕ и СПЕ. Направено е освидетелстване на обвиняемия. Налице е обосновано предположение обвиняемият Ш. да е извършил престъплението, за което е привлечен към наказателна отговорност. На този извод несъмнено сочат събраните от разследването доказателства. Считам, че както събраните, така и съобщаваните при първоначалното вземане на мярката за неотклонение, както и в днешното съдебно заседание, доказателства не опровергават наличието на изискуемите от закона предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“. СРП, както и при първоначалното искане за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“, а и сега, никога не е твърдяло, че има опасност обвиняемият да се укрие. Считам обаче, че и към настоящия момент съществува реална опасност обвиняемият

на извърши друго престъпление, като няма да изпадам в детайлен анализ. Както и СРС, така и СГС в своите определения ясно, точно и обстойно са описали доводите си за високата лична обществена опасност на обвиняемия, с оглед действията, които е извършил към инкриминираната дата, както и проявата на лична висока противоправна насоченост, която считам, че към момента е била правилно отъждествена с тежестта на престъплението, за което е обвинен в ДП, така и с оглед механизма на начина на неговото личностно проявление и инкриминирана деятелност. Считам, че доколкото е било възможно на органите на ДП спазвайки чл. 23, ал. 3 НПК с оглед продължителността на производството на делото в процедурата по чл. 64 от НПК. Въпреки това органите на ДП са положили усилия, като са продължили оперативно-издирвателните мероприятия, с оглед установяване на камери за видео-наблюдение в обхвата на района на местопроизшествието. В тази връзка, искам да отбележа, че до този момент въпреки възможността при предявяване на постановлението за привличане на обвиняем и възможността на обвиняемия Ш. да даде обяснения, същият не е направил това, няма и до настоящия момент постъпили доказателствени искания, нито от негова страна, нито от страна на защитника му. На следващо място, искам да посоча, че нито при първоначалното вземане на мярката за неотклонение, нито към настоящия момент не са се представили доказателства реално обосноваващи изменение на взетата по отношение на обвиняемия Ш. мярка за неотклонение. Всички тези обстоятелства, които се изложиха от защитата са били налични и при първоначалното вземане на мярката за неотклонение „задържане под стража“, като не се сочат никакви нови данни за здравословното състояние и за промяна на семейното положение на обвиняемия. Същият не страда от сериозно заболяване. Видно от справката на Следствения арест от 01.02.2024 година, същият не е имал оплаквания при престоя си. Считам, че изложените от обвиняемия и неговия защитник в молбата обстоятелства от семеен характер не могат да обосноват необходимостта от изменение на мярката за неотклонение. Да, същият е с чисто съдебно минало, трудово ангажиран е, има 3 (три) деца, за които се грижи, едно от които е на прага на пълнолетието и същото би следвало да е способно да полага адекватни грижи на семейството. От задържането на обвиняемия са изминали малко повече 2 (два) месеца. Не е нарушена разпоредбата на чл. 234, ал. 8 НПК, в която максималната продължителност на взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ е 8 (осем) месеца. Обвиняемият и защитника му нямат направени искания за извършване на конкретни действия по разследването във връзка с извършването на такива и с оглед инкриминираната деятелност на обвиняемия. За същият предстои след прецизиране, запознаване и анализ на ДП евентуално повдигане и привличане към наказателна отговорност към нови престъпления и само, и единствено невъзможността на органите на ДП да направят пълен анализ на ДП е възпрепятствана възможността да му бъде прецизирано първоначалното привличане като обвиняем, както и да бъдат предявени нови две обвинения. Предвид всичко изложено считам, че за правилното спазване на чл. 57 НПК и законосъобразното развитие на производството, а предвид, че са налице и към настоящия момент

предпоставките на чл. 63, ал. 1 НПК да оставите мярката за неотклонение „задържане под стража“ взета по отношение на обвиняемия Ш., като да я потвърдите и искането му да бъде оставено без уважение.

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ Л.: Не желая да се възползвам от правото на реплика.

ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш.: Завършил съм Военното училище през 1998 година. Две години имам стаж в Министерството на отбраната, а останалите 8 (осем) години - в МВР. Финансовата част в семейството се полага изцяло на мен. Аз издържам семейството ми, включително и майка ми. Помагам ѝ, тъй като тя няма възможност, предвид скъпите ѝ лекарства. Моят работодател е изключително гъвкав. Аз мога да работя и хоум офис. По този начин да си помагам финансово на семейството ми. Искам да кажа, че съм критичен към случката. Ситуацията не беше импулсивна от моя страна. Водачът на въпросния автомобил имаше неадекватно поведение. Слизайки, аз не съм отправил заплахи. Аз не знаех дали е мъж или жена. Това, което мога да кажа е, че съжалявам за стореното и моля за по-лека мярка за неотклонение, за да се грижа за семейството ми. С най-строгата мярка за неотклонение те няма да имат финансова възможност и не знам как ще се справят, включително и майка ми, дано не се стига до там да няма сериозни последици, като с фатален край с нея.

На основание чл. 297, ал. 1 от НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш..

ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш.: Моята молба към съда е за промяна на взетата мярка за неотклонение в по-лека.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ И ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И С ОГЛЕД ХАРАКТЕРА НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ЧЛ. 65, АЛ. 1 НПК, намира следното:

Производството *“habeas corpus”* е образувано с молба на основание чл. 65, ал. 1 от НПК да бъде преразгледана действащата мярка за неотклонение „задържане по стража“ спрямо обвиняемия И. С. Ш.. Молбата е подадена от процесуално легитимно лице, при обоснован и доказателствено обезпечен правен интерес.

Същата е допустима, а по същество е основателна и следва да бъде уважена в цялост, поради следните съображения:

Мярка за неотклонение „задържане по стража“ на основание чл. 63, ал. 1 от НПК се определя в случаите, когато сърбаните по реда и способите на

НПК доказателства и доказателствени средства сочат наличие на обосновано предположение лицето подложено на наказателно преследване да е съпричастно към извършване на престъпление от общ характер, наказуемо с „лишаване от свобода“ в определен размер и доказателствата по делото сочат наличие в условията на алтернативност една от кумулативно изискуемите предпоставки на така наречените опасности, а именно реална опасност от укриване и/или реална опасност от извършване на престъпление.

В процедурата по чл. 65, ал. 1 от НПК съдът е длъжен да обсъди правният въпрос спазен ли е принципът на разумния срок в рамките на ДП, отчитат ли се бездействия в хода на разследването, като подходът на съда следва да бъде всестранен, обективен и безпристрастен при анализирането на доказателствата за целите на производството и при отчитане на всички юридически факти, които са от значение за преценката на съда какъв съдебен акт следва да постанови в ход на настоящата процедура.

Обвиняемият И. С. Ш. е обвинен от СРП за престъпление по състава на чл. 144, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 НК. Посоченото престъпление на основание чл. 93, т. 7 НК е тежко умишлено престъпление наказуемо с „лишаване от свобода“ до 6 (шест) години. В хода на образуването на 27.11.2023 година наказателно производство прокурорът е събрал в рамките на няколко дни, с изключителен професионализъм, бързо и експедитивно множество доказателства и доказателствени средства, които подкрепят обоснованото предположение обвиняемият И. С. Ш. да е съпричастен към извършването на посоченото престъпление. Въпрос по същество е прокурорът да прецизира фактите по делото и да приложи съответната им правна квалификация при отчитане на изложените от СГС съображения в производството по чл. 64 от НПК, че следва да бъде установена стойността на инкриминираните вреди и с оглед това следва ли да се предяви четвърто обвинение по чл. 216 от НПК, но това е от изключителната конституционна преценка само на прокурора.

По реда и способите на НПК са приложени писмени доказателства – справка за съдимост. Извършен е оглед на местопроизшествието на 25.11.2023 година. Приложени са снимки на лист 20 (двадесет) от ДП, като според съдът снимките следва да са в цветен вариант, за да се прецени кое или какво е било засегнато от въпросното МПС. Разпитана е свидетелят В. два пъти, като същата е участвала в действия по разпознаване на обвиняемия Ш. към 27.11.2023 година. Приложена е СМЕ. Представен е медицински фиш. За краткото процесуално време от образуването на наказателното производство е изпълнена и СППЕ. Налице е протокол за освидетелстване на обвиняемия Ш. от 27.11.2023 година. Представени са снимки и справка-регистрация от КАТ. Обвиняемият Ш. е фактически задържан от **26.11.2023 година** по ЗМВР. Последният лист от ДП на лист 66 касае предложение за вземане на мярка за неотклонение спрямо обвиняемия Ш.. На първата страница от ДП е приложена докладна записка, в която е описан случая, като в системата на МВР нямало данни двата автомобила да са се движели в деня на извършеното деяние, предвид усложнената метеорологична обстановка, като е било възможно камерите да не са разчели регистрационните им номера. Според докладната записка при извършен обход на

местопроизшествието са установени камери, които не са обхванали районна на престъплението. Съдът отчита, че ДП в неговия оригинал е било приложено в провело се производство по реда на чл. 64 НПК. Производството по чл.64 НПК пред въззивната инстанция е било проведено на 07.12.2023 година, като протоколът е обявен в ЕИСС на 22.01.2024 година. Реално делото и материалите по делото са били върнати в СРС на 29.01.2024 година и с оглед постъпилата молба по чл. 65 НПК от 25.01.2024 година за обвиняемия Ш. и за защитника му е възникнал правен интерес за искане за облекчаване на процесуалния му статус с изменение на мярката му за неотклонение. Съдът намира, че по Конституция и закон прокурорът следва да бъде обективен и безпристрастен при упражняването на обвинителната си функция, като по своя инициатива служебно следва да събира доказателства и доказателствени средства, както по линията на обвинението, така и по линията на защитата. Прокурорът следва да гарантира възможността на обвиненото лице да ангажира доказателства и доказателствени средства още в хода на ДП. Съдът счита, че професионализмът, който прокурорът е проявил при образуване на ДП следва да бъде проявен и проявяван, и до приключването му (на ДП) в решаване на въпросите в стадия „действия на прокурора след завършване на разследването“ на основание чл. 242 от НПК. Според вътрешното убеждение на състава по ДП престоят извършването на няколко процесуално-следствени действия. Делото според съда може да бъде финализирано за по-малко от месец, по начин, по-който за изключително кратко време може да бъде събран значителен обем от доказателства.

По отношение на опасността от укриване, съдът смята, че такава изначално не съществува. Обвиненото лице е с установена самоличност. Налице е регистриран адрес, на който може да бъде намерен и призован. Налице са трайни фактически връзки с конкретно място на живеене, където обвиняемият Ш. е съсредоточил жизнените си и икономически интереси. Родител е на 4 (четири) деца и полага грижи не само за тях, но и за семейството си, както и за свой възходящ родител от първа степен. Има трайна ангажираност и според съда липсва опасност от укриване.

Настоящият съдебен състав по отношение на опасността от извършване на престъпление извърши нова преценка на събраните доказателства и доказателствени средства. **Същата е с намалял интензитет, поради следните съображения:**

Обвиняемият Ш. е лице с чисто съдебно минало. Спрямо него липсват криминални регистрации и/или висящи ДП, освен настоящото производство. Обвиняемият Ш. е лице с висше образование. Има трудова ангажираност. Има многочленно семейство, за което полага грижи. Мярката за неотклонение „задържане под стража“ и приравнената ѝ на нейните правни последици мярка за неотклонение „домашен арест“ по смисъла на НПК представляват съществено ограничаване на правото на свободно придвижване на привлеченото към наказателна отговорност лице. Тези мерки за неотклонение следва да се определят само в случаите, когато е налице една от кумулативно предвидените предпоставки на така наречените опасности. Първоначално съдебният състав е приел в производство по чл. 64 от НПК, че

опасността от извършване на престъпление към онзи момент, в който е била определена, най-тежката мярка за неотклонение, е била висока. Константна е съдебната практика на ЕСПЧ, включително по делата *„Лателие срещу Франция“*, *„Томази срещу Франция“*, че най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“ може да се определя като първоначална мярка за неотклонение, независимо от чистото съдебно минало на обвиненото лице, предвид тежестта на извършеното престъпление и неговата обществена опасност. Личността на обвиненото лице на основание чл. 102 от НПК подлежи на изясняване и доказване в хода на ДП. Тези факти мотивират съдът да приеме, че мярката за неотклонение „задържане под стража“ се явява в производството по чл. 65 от НПК прекомерна, непропорционална на целите на чл. 57 НПК. Според ЕСПЧ делото *„Илинков срещу България“*, *„Белчев срещу България“*, *„Янков срещу България“* и други, само заради тежестта и обществената укоримост на конкретното престъпление при липса на предходни осъждания е недопустимо и незаконосъобразно да се продължава действието на мярката за неотклонение „задържане под стража“ в хода на ДП. Съдът отчита, че фактите по делото към днешна дата предопределят извода, че мярката за неотклонение „задържане под стража“ не следва да бъде продължена, само поради естеството на повдигнатото обвинение, а следва да се основава на обективните факти и предвид забавеността, респективно неизвършването на процесуално-следствени действия в хода на ДП след 07.12.2023 година. Делата със задържани лица, особено когато същите се намират на ДП в стадия на разследването, следва да се придвижват с извършване на процесуално-следствени действия с особен приоритет и с особени усилия. Това го изисква разпоредбата на чл. 22, ал. 3 НПК, като делата със задържани лица се разглеждат с приоритет пред останалите. Обвиняемият Ш. е задържан със заповед за задържане на лице по ЗМВР на 26.11.2023 година. Към днешна дата от задържането му под стража е изминал период повече от 2 (два) месеца. Съдът отчита, че процедурата по чл. 65 от НПК би продължила с разглеждането на делото на втората инстанция с оглед изхода му, което ще даде основания да не могат отново да се извършват процесуално-следствени действия в хода на разследването. Според съдебният състав независимо, че ДП е било продължително време в СГС, разпоредбата на чл. 22, ал. 3 от НПК и правната норма на чл. 203, ал. 5 НПК, които са императивни, предпоставят прокурорът, с указания към разследващите органи, да може да продължи разследването и да извършва процесуално-следствени действия, независимо от процедурите по чл. 64 от НПК и по чл. 65 от НПК. Според съдът прокурорът има правен механизъм, с който същият може да комуникира по официален ред с органите на съда и предвид това, че след приключване на съдебното заседание по чл. 64 от НПК пред СГС не е необходимо ДП за изготвяне и обявяване на съдебния протокол от заседанието, респективно според съдът прокурорът е могъл да поиска ДП от СГС, за да може да продължи разследването си, респективно това би могъл да стори наблюдаващият прокурор или представител на СГП. Прокурорът е могъл да направи копия от материалите от ДП и да ги представи на СГС до обявяване на протокола, като вземе оригинала на ДП и отново да продължи

своето разследване. Според съдът Държавата носи отговорност в настоящия случай, като следва да се предприемат коригиращи мерки с необходимата бързина съгласно *Решение „Клейн срещу Германия“ на ЕСПЧ от 2000 година*, за да се компенсира времето, през което не са се извършвали процесуално-следствени действия. Действително ДП се е намирало в СГС продължително време, като забавянето на процедурата по обявяване на съдебния протокол от заседанието от 07.12.2023г. пред въззивната инстанция, не следва и не е следвало да довежда до забавяне на разследването. Противното, обаче в настоящия случай е застрашило ефективното и навременно раздаване на правосъдие. Според съдът принципът на разумния срок, независимо, че са минали повече от 2 (два) месеца от задържането на обвиняемия Ш. е нарушен, и независимо, че законовият срок е до 8 (осем) месеца. Противното, според съдът, би довело до това обвиняемият Ш. да се задържа неоснователно в местата за лишаване от свобода само, защото ДП се е намирало и се намира между инстанциите, било в производство по чл.64 от НПК или по чл. 65 от НПК, въпреки императивните изисквания по смисъла на чл. 22, ал. 3 от НПК и чл. 203, ал. 5 от НПК, че процесуално-следствените действия следва да продължат под надзора на прокурора. Прокурорът е органът, който носи отговорност за ДП и разследването, а не разследващия полицаи. Според съдът прокурорът е могъл да иска от разследващите органи с негови указания да извършват процесуално-следствени действия, като производството по делата със задържани лица следва да се придвижват бързо между инстанциите и към органите на прокуратурата, след произнасяне на съдебните актове по реда на чл. 64, ал. 1 и чл. 65, ал. 1 от НПК. В тази насока е *Решение по делото „Фрайдлер срещу Франция на ЕСПЧ*. Противното би довело до накърняване на правото на лично придвижване на обвиненото лице. По този начин ще се създаде несигурност в съдбата на обвиненото лице и предвид това, че Държавата следва да полага особени грижи по делата със задържани лица. Експедитивността по тези дела следва да бъде във всяко отношение. Всички държавни органи, включително и съдът следва да оказват съдействие на прокурора в случай, че такова бъде поискано, като дори от страна на съда няма пречка такова да бъде отказано. По този начин биха се изпълнили целите на чл. 1 от НПК, а именно по реда на НПК да се установи и докаже има ли извършено престъпление, какъв материален и процесуален закон следва да се приложи и при разобличаване на вина какво наказание следва да се определи. В произнасянето си по чл.65 от НПК съдът оценява всички характеристики за личността на обвиняемия Ш. от приложените трудов договор, удостоверение за раждане, медицински доказателства. Съдът отчита и чертите от характера и личността на обвиняемия Ш., който е лице с висше образование. Бил е офицер в силовите ведомства. Същият представя доказателства, с които се поставя на степената на опасността от извършване на последващо престъпление. Към този момент тази опасност е намаляла в значителна степен, поради неизвършването на процесуално-следствени действия от органите на разследването. Според съдът, ако съдът приеме, че следва да продължи взетата мярка за неотклонение „задържане под стража“, то „задържането под стража“ на обвиняемия Ш., дори и с

приравнената ѝ мярка за неотклонение „домашен арест“ ще обоснове продължаване на задържането му и ще стимулира органите на разследването да не извършват процесуално-следствени действия в ДП. Дори, според решаващата инстанция се извежда категоричен извод, че обвиняемия Ш. би търпял мярката за неотклонение „задържане под стража“ като наказание „лишаване от свобода“, без да е постановена присъда от съд, ако се продължи задържането му в местата за лишаване от свобода. Чистото съдебно минало на обвиняемия Ш. е една от основните предпоставки за това съдът да приеме, че няма опасност от извършване на престъпление към днешна дата, която липсваща опасност се доказва и от бездействието на органите на разследването и прокурора и предвид липсата на извършвани в ДП процесуално-следствени действия повече от 2 (два) месеца. Според съдът тежестта на престъпленията и тяхната обществена опасност може да бъде преценено единствено и само към днешна дата към индивидуализацията на наказателната отговорност на обвиняемия Ш.. Според съдът задържането на обвиняемия Ш. се явява самоцелно и следва да бъде преустановено, като следва да бъде изменена мярката му за неотклонение „задържане под стража“ в по-лека. Спрямо същият не следва да бъде определяна мярка за неотклонение „домашен арест“, в противен случай ще бъде значително ограничено правото му на свободно придвижване. Същият следва да може да работи, да полага грижи за семейството си и за своя възходящ родител. Мярката за неотклонение „домашен арест“ се приравнява на мярка за неотклонение „задържане под стража“, като според съдът най-адекватна, най-обоснована и най-целесъобразна се явява мярката за неотклонение „парична гаранция“. Чрез мярката за неотклонение „парична гаранция“ обвиняемия Ш. временно ще отдели една своя имуществена ценност, която да предостави на органите на разследването, с която същият да покаже добросъвестно процесуално поведение и да участва в процесуално-следствените действия в ДП, за да упражнява правото си на защита, да се отзовава всякога, независимо от причините пред органи на разследването, като следва да съдейства за разкриване на обективната истина и да упражнява правото си на защита с искане за ангажиране на доказателства и доказателствени средства, в противен случай евентуалната последваща недобросъвестна процесуална проява от негова страна ще се счита за нов юридически факт, който ще обуслови изменението на мярката му за неотклонение, действаща по отношение на обвиняемия Ш., и неговия процесуален статус ще се влоши с друга по-тежка мярка за неотклонение. При определяне на размера на гаранцията, съдът следва да подходи всестранно, обективно и справедливо и да определи размер на гаранцията, съответстваща по възможностите на обвиняемия Ш.. Гаранцията не следва да създава значителни затруднения за обвиняемия Ш.. По пропорционален и балансиран начин размерът на гаранцията следва да бъде не такъв, който да създава затруднения и да не може да бъде внесена например, респективно това би дало основание на прокурорът да поиска изменение на мярката му за неотклонение в по-тежка. Отчитайки датата на деянието, съобразявайки трудовата ангажираност на обвиняемия Ш., предвид това, че полага грижи за семейството си, съдът

следва да определи за мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер равен и близък до една минимална работна заплата, която към дата на деянието е в размер на 780.00 лева и към днешна дата е 930.00 лева. Съдът счита, че парична гаранция в размер на 1000.00 лева е по възможностите на обвиняемия Ш., като не е задължително тази парична сума да е негова собственост. Съдът ще предостави възможно най-големия срок за внасяне на гаранцията, която ще бъде възстановена на същия, в случай че прояви добросъвестно процесуално поведение в рамките на наказателното производство до завършването му с влязъл в сила съдебен акт. В противен случай паричната гаранция може да бъде конфискувана от Държавата, респективно ще бъде отнета. В заключение, не следва да се определя мярка за неотклонение „подписка“, доколкото целите на чл.57 НПК ще се изпълнят ефективно с мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 1000.00 лева и при отчитане на конкретните факти и обстоятелства по делото. Мотивиран от изложеното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ по отношение на **обвиняемия И. С. Ш. с ЕГН *******, обвиняем по ДП №/2023 година действащата спрямо него мярка за неотклонение „задържане под стража“ **В ПО-ЛЕКА МЯРКА ЗА НЕОТКЛОНЕНИЕ – МЯРКА ЗА НЕОТКЛОНЕНИЕ „ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ“ В РАЗМЕР НА 1000.00 ЛЕВА.**

ОПРЕДЕЛЯ срок за внасяне на паричната гаранция по сметка на разследващите органи или прокуратурата от 15 дни, считано след влизане в сила на определението на състава и в случай, че влезе в сила.

ДА БЪДЕ ОСВОБОДЕН НЕЗАБАВНО ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш. с ЕГН ***** освен ако не се задържа на друго законово основание и освен ако в законовият срок за протестиране на определението на съда на основание чл. 65, ал. 5 от НПК не постъпи протест от прокурора, който не е в негов интерес.

РАЗЯСНЯВА НА ОБВИНЯЕМИЯТ И. С. Ш. С ЕГН ***** разпоредбата на чл. 65, ал. 5 от НПК в случай, че постъпи протест от прокурора, който не е в негов интерес задържането му под стража ще продължи до приключване на наказателния процес пред СГС с влязъл в сила съдебен акт.

Определението на съдебния състав подлежи на обжалване и/или протестиране в 3 (три) дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест **СЪДЪТ НАСРОЧВА** делото пред СГС за **08.02.2024 г. от 10:00 ч.**, за която дата и час страните уведомени от днес.

ОБВИНЯЕМИЯТ Ш. ДА БЪДЕ ОСИГУРЕН за заседанието пред СГС по установения от закона ред.

Държавата в лицето на СРП, за да приложи компенсаторен механизъм в съответствие с практика на ЕСПЧ за даване на възможност на представителя на СРП да придвижи хода на разследването в ДП

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ВРЪЩА НЕЗАБАВНО в оригинал ДП на представителя на СРП.

ДА СЕ ИЗГОТВЯТ НЕЗАБАВНО заверени преписи от материалите от ДП и същите да се приложат към НЧД № 1427/2024 година по описа на СРС, НО, 9-ти състав.

(Изпълни се.).

Препис от протокола да се издаде на защитника без нарочна молба за това.

Съдебното заседание завърши в 11:40 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____